

[Hauberg.]

ældre selv kunne skaffe bolig og pleje og mad til deres børn. Men forholdet er vist det, at indtægten for de „bemidlede“ forældre, der her er tale om, ofte ligger lige over sygekassegrænsen, og det må indrømmes, at i så fald kan det være forældre, som virkelig har brug for børnehaver.

Det nye i lovforslaget er, at man går ind for at give tilskud til halvdagsbørnehaver. Jeg tror, at det både har en samfundsmæssig, psykologisk og pædagogisk værdi, at børn fra bemidlede og ubemidlede hjem kommer sammen, kommer til at lege sammen, spise sammen og undervises sammen, og også af den grund kan jeg anbefale lovforslaget. Da det endvidere foreslås, at de ubemidlede skal have fortrinsret og skal have det for en lavere betaling end de bemidlede, finder jeg det også rimeligt at bibeholde den bestemmelse, der går ud på, at de helt ubemidlede kan få børn optaget uden selv at betale noget. Det er ikke blot således, at man bibeholder denne bestemmelse, men man udvider den. Alt i alt vil jeg anbefale, at man hurtigst muligt vedtager det foreliggende lovforslag.

Kirstine Ladefoged Jensen: Dette lovforslag er enstemmigt vedtaget i landstinget, og jeg skal derfor afstå fra at sige ret meget om det.

Jeg hilser med særlig stor glæde, at der nu gives tilskud til halvdagsbørnehaverne. Jeg tror, at disse børnehaver er langt bedre end heldagsbørnehaver. Børnehaver i den form, vi har dem, er nødvendige, men ikke ideelle. Et barn trænger til kammerater, plads til at tumle sig frit og passende lege-materiale, men kun en del af dagen. Den anden del må anvendes til ro, hvile og søvn. Barnet trænger også til ømhed, kærlighed og individuel omsorg hver dag og til legemlig pasning, hvadenten det er sygt eller raskt, og det kan ikke gives nu. Den ideelle børnehaver er derfor den lille halvdagsbørnehaver, hvor der er plads for barnet til at tumle sig både ude og inde. Helst må der kun være 15 til 20 børn, således at der er tid til at lære de enkelte børn at kende, og således at der er mulighed for barnet for at vokse sig ud af familien og ind i den lille kammeratskabskreds, uden at der skal laves alt for meget om på barnet. Tilpasningen fra hjem til børnehaver kan her ske gradvis og uden at det går ud over barnet. I disse børnehaver er der de største muligheder for, at barnet kan udvikle sig harmonisk. Desværre tilfredsstiller denne løsning, den lille halvdagsbørnehaver, i de

fleste tilfælde hverken forældrene, arbejdsgiverne eller myndighederne, men det ændrer ikke det faktum, at halvdagsbørnehaverne både af pædagogiske og sociale grunde er langt at foretrække. Jeg ved godt, at spørgsmålet ikke løses herigennem. Jeg skal afstå fra at komme ind på det spørgsmål, man skulle tage op, og ad hvilken vej man kunne nå langt videre, nemlig spørgsmålet om deltidsarbejde. Børnene vil psykisk have langt bedre af kun den halve dag at være sammen med andre børn. En børnehaver kan aldrig blive et hjem, den kan højst blive den bedste erstatning for et sådant.

Børnepsykiatrikeren Margrethe Lomholt har skrevet en bog om børn og kommer her til det resultat, at er de dårlige boligforhold, de små overbefolkede lejligheder årsag til urolige, rastløse børn, så er de større børneinstitutioner ligefrem udklækningscentre for rastløshed og manglende koncentrationsevne. Små børn kan ikke beskæftiges i flok, ikke opdrages i flok. Gør man det, dræber man børns naturlige evne til at finde på, til selv at give sig i lag med opgaver og fuldføre dem.

Jeg har ikke kunnet lade være at komme med dette lille indlæg om halvdagsbørnehaver, som har ligget mig så stærkt på sinde. Jeg skal iøvrigt slutte med at sige, at jeg på venstres og hovedstadens venstres vegne kan anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Erna Sørensen: Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Vi må erkende, at der endnu er et behov for flere børnehaver, og at vi ikke har nået at indrette det således for de hjem, hvor både faderen og moderen arbejder ude, at det er muligt for forældrene i videre udstrækning, end det sker i dag, at blive i hjemmet og selv passe deres børn, idet de er nødt til at søge yderligere beskæftigelse for at tjene til familiens udkomme.

Jeg ville ønske, at vi her på rigsdagen inden alt for længe kunne tage alle disse forhold op til drøftelse. Jeg forstår, at arbejdet med at finde frem til en ordening, hvorefter der indføres en børnerente her i Danmark, faktisk er i gang. Jeg tror, at vi, hvis man gik denne vej, ville kunne sige stop med hensyn til oprettelse af flere børnehaver, idet der derved ville være skabt mulighed for, at mange flere mødre kunne blive hjemme og passe deres børn, mens børnene er i den alder, hvor det — jeg havde nær sagt — for hele deres udvikling er så vigtigt, at de er under moderens kyndige og kærlige pasning.

Jeg er for så vidt glad for, at der er vist